

טולו, והעליתם את כבוד הדת בעיני רבים, הרחוקים ממנה כיום.

מכתב של זיגמונד פרויד

פתחתי במכתב שנכתב לאם, אסיים במכתב שנכתב לאם אחרת, לפני 36 שנה, עלידי אחד מגדולי היהודים, זיגמונד פרויד. אביא כמה פסוקים ממנו:

„גברת יקרה... אני לומד ממכתבך שבנך הוא הומוריסטוסאלי. מדוע אינך משתמשת במילה זו?

„ההומוריסטוסאליזם בוודאי אינה יתרונך, אך לכמה אינה בושה, וגם לא חשפלה. אייאפשר להגדירה כמחלה.

„אנו רואים בה ואריאציה של התיפקוד המיני, כתוצאה מהתפתחות שנעצרה... את שואלת: האם אני יכול לבטל את ההומוריסטוסאליזם ולהביא במקומה הסטרוסכטוסאליזם נורמלי? התשובה היא: ברוב הנסיגות, אין הדבר אפשרי... אייצדק גדול הוא לרדוף את ההומוריסטוסאליזם כפשע, וזוהי גם אכזריות.

„אנשים נכבדים רבים בימי קדם ובימינו היו הומוריסטוסאליים. כמה מגדולי האנושות כמו אפלטון, מיכלאנג'לו, ליאו נרדו דה'וינצ'י וכו'.

(אויסיף מצדי: יוליוס קיסר, מארלו, בייקון, הנס כריסטיאן אנדרסן, ואלט ויטמן, אוסקאר ויילד, ורליין, אנדרה גיד, אראסמוס, צילני ודאג האמרשילד).

„עד יום מותך!“

אסיים בקטע ממחזהו הגדול של מארט קראוליי, הנערים בחבורה, שזעזעו גם את הקהל הישראלי:

„אתה אדם עצוב ופאתטי. אתה הומוריסטוסאלי, אל, ואינך רוצה להיות כזה. אבל אינך יכול לעשות שום דבר כדי לשנות זאת. כל תפיליך תיך לאלוהיך, וכל האנאליות שתוכל לקנות, לא יעזרו לך. תהיה תמיד הומוריסטוסאלי — תמיד — עד יום מותך!“

כבוד היושבראש, איננו יכולים לעזור להם, אנחנו יכולים לעשות רק דבר אחד — לבטל סעיף שלא יכירו מקומו בספר החוקים בחברה מודרנית.

היור יצחק נכון: חבריהכנסת, הממשלה לא נקטה עמדה בנושא זה, ולפי התקנון יכול חברי כנסת להציע להסיר אותה מסדריהיום.

רשות הדיבור לחבריהכנסת סורקיס. מרדכי סורקיס: כבוד היושבראש, כנסת נכבדה. אני מודה ומתחנן שלא היה קל לי לקחת על עצמי את התפקיד להציע להסיר את ההצעה מסדריהיום, לא משום שאיני שלם עם עצמי.

פודגורני, סמים

וסרסורי זונות

בימים אלה מתאספת כנסת ישראל כדי לדון על חוק שאין מבצעים אותו. בימים אלה אין לחבריהכנסת דאגות אחרות — רק לספל בחוק הזה: כל הבעיות שלנו כבר נפתרו. הוא כבר סתר את בעיותיו ב„עולם הזה“, ובעולם הבא ועם חבריהכנסת שלום כהן. הוא התפנה לעניין זה ומעסיק בכך את כנסת ישראל. יש לנו עניינים הרבה יותר רציניים. איני יודע מה הביא פודגורני לקאהיר. הוא בחדאי לא בא לבדוק אם ביטלו שם חוקים. איני בא להשיא עצות בנוגע לבעיות שונות.

בימים אלה, כאשר הנוער שלנו וחיילינו שומרים על קיומנו, עתידנו וביטחוננו, צריך להודיע שהכל בטל ומבוטל?

מחר יוקמו מועדונים, יימכרו כרטיסים. בהארץ היתה השבוע רשימה נכבדה מאוד על קופנהאגן. האם הנוער לא ינוצל? האם לא יפתו אותו כאשר לא יהיה חוק, כאשר לא יהיה צפוי עונש לאיש? מה עושים בנערים בבתי הסוהר? מעשיסדום.

ניתן מתנה לנוער — שהכל הפקר? למה רק זה? למה לא לבטל את העונשים על פמים? קריאה (מספסלי חרות): זה יבוא עוד מעט!

מרדכי סורקיס: הנשיא ניכסון דיבר הלילה על שלושה יזרים: על המלחמה בויאטנאם, הוא דיבר על האמהות ואמר איך יוחזרו הבנים מהר יותר; על המזרח התיכון ועל מכת הסמים במדינה.

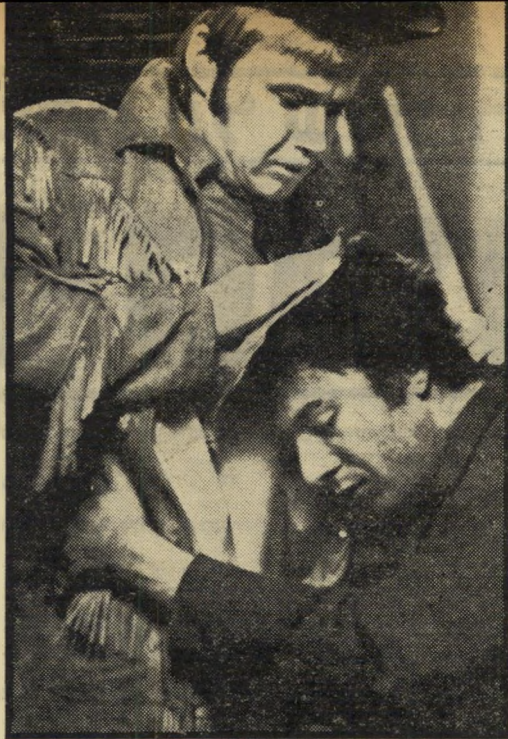
לא נחכה הרבה זמן וחבריהכנסת אכנרי יביא הצעת-חוק גם בנוגע לפרסורי זונות.

מנחם ידיר (חרות): עכירה גוררת עבירה.

מרדכי סורקיס: יש הרבה דברים „נחמדים“ שאנחנו עדים להם בעולם. אנחנו רוצים להידמות לעולם הגדול. אני רוצה לשאול את חברי הבית ואת חבריהכנסת אכנרי:

„אנחנו מוקפים אויבים“

היש עוד מדינה שכל-כך זקוקה לבריאות הגוף והנפש של הנוער? מי יודע מה יהיה עתיד הנוער? איננו יודעים אילו ימים מחכים להם, לנכדים ואפילו לנינים במדינה. אני מקצה שהנוער יתבגר ויכול להגן על עתידנו וכבודנו.

קאובי של חצות

סרט מצטיין, המתאר את חייו של יצאן הומוריסטוסאלי צעיר, ואהבתו לחבר'צרה. בסרט מתואר איך מתנפל הצעיר על „לקוחותיו“ האומללים ושוודד אותם באכזריות — מבלי שאלה יעזו לפנות בתלונה כלשהי למשטרה.

ביטלתי את הסעיף השני של הצעתי המקורית, בדבר התרת הפלות מלאכותיות, כדי להימנע מלערבב דברים. אעלה עניין זה לחוד, בעוד שבועיים, בהצעת-חוק נפרדת. אני מאמין, כבוד היושבראש, שזהו אחד מאותם רגעים בהם חייבת הכנסת להתעלם מכל חשבון פוליטי, ולתת למצפון שלה לדבר.

„השאירו זאת

בידי שמ"ים!“

אני רוצה לפנות במיוחד אל החברים הדתיים בבית. אין אני נימנה עם אותם המתיימרים ללמד הלכה לאנשי ההלכה, ולהגיד לרבנים איך לפסוק. אתם צריכים לפעול לפי מצפונכם.

מחוקק התורה הטיל עונש-מיתה על מי שגבר זכר. אך האם משה רבנו היה עושה זאת גם כיום, במציאות של היום? האם הילל הזקן היה עושה זאת? האם גדולי המפרשים היו עושים זאת?

ההלכה קבעה שזהו חטא. אבל חטא הוא עניין שבין אדם לבוראו, בין אדם למצפונו. לא המחוקק החילוני, ובוודאי לא הבריטי, צריך להתערב בכך. השאירו את הדבר בידי שמ"ים.

אני מבקש מכם — נהגו לפי מידת הרחמים: מעולם לא דרשתם גם אתם להפעיל חוק זה — ועל כך תבוא עליכם הכרעה. תנו יד לכי-

מרדכי סורקיס

שאינם פוגעים באיש, הנעשים בהסכמה הדדית בתחום הפרט.

בימי הביניים עינו והילקו חולירות, ושרפו אנשים כדי לגרש את השטן. עתה מתנערות האנושות המתקדמת כולה מן החוקים המענישים מיעוטים מיניים.

הסעיף שהכנסת מתבקשת היום לבטל, בא לנו מידי ה' מחוקק הבריטי, והוא פרי המוסריות האנגלו-סכסית הפורית טאנית. אולם חוק זה בוטל לפני ארבע שנים בבריטניה עצמה, ביוזמת בית-הלורדים השמרני. לאחר מכן בוטל ב' גרמניה, שם היה קיים חוק נאצי נגד ההומוריסטוסאליזם. עכשיו עובר תהליך זה על ארצות-הברית.

עוד לפני כן בוטלו חוקים אלה בבלגיה, דנמארק, צרפת, יוון, איטליה, הולנד, ספרד, שוודיה, שווייץ והרבה ארצות אחרות.

בשום מקום לא הביא ביטול החוק להתגברות ההומוריסטוסאליזם — זוהי עובדה מוכחת ומכרעת.

האם אנחנו נפגרו? האם מדינתנו המתקדמת, האם כנסת זו, שביטלה את עונש המוות — תתאכזר בנקודה זו? עוד לפני שמונה שנים כתב השופט העליון חיים כהן בפסקדין, לאמור:

„מישכב'אשה שלא כדרכה, וגם מישכב'זכר, כשהמעשה נעשה בצניעה ועל-ידי בני-אדם בגירים מצוין טוב, אינם מעשים שיש עימם קלון, ואינם מעידים על עושהיהם שהם פושעים הראויים לעונש...“

„מוכחות-הימור של האזרח בימינו היא, שי- המדינה לא תתערב בחייו הפרטיים ובהתנהגותו בחדרי-חדרים, כל עוד אינו פוגע בזכות הזולת, כשהלה מסכים להיפגע.“

„אדם המוחל על כבודו וגופו, כבודו וגופו מחוללים, ואין לבית-המשפט לשום עצמם אפוסטרופטים על העריות.“

לפני שש שנים הצטרף לדעה זו שריהמשפ' טים ב' יוסף, בתשובה לדברי. עם הגשת הצעת-החוק הנוכחית, הצטרף לדעה זו שרי המשפטים, יעקוב שמשון שפירא, מעל דוכן הכנסת.

באותה רוח התבטאו דיקן הפקולטה למשפטים בירושלים, פרופסור ראובן ירון, המקורב לתנועת החרות, ודיקן ה' פקולטה למשפטים בתל-אביב, פרופסור אמנון רובינשטיין.

עדות חותמת להשקפה המאוחדת של ה' חברה הישראלית בעניין זה היא העובדה שי- אין הסעיף הזה מופעל כלל. המשטרה וה' פרקליטות פשוט מתעלמות מקיומו — ויירשם הדבר לזכותן.

היתר לסחיטה ולשוד

יש השואלים: אם אינו מופעל, מדוע נחוק לבטלו? על כך נתנו משפטים גדולים אלה כמה תשובות חשובות:

(א) עצם קיומו של חוק שאינו מופעל, יש-הציבור כולו מתנגד להפעלתו — הוא רע.

(ב) סעיף שאינו מופעל היום — ניתן להפעילו מחר. כך קרה לסעיף האוסר הפלות מלאכותיות, שלא הופעל במשך שנים, ולפתע הוגשו על פיו כתבי-אישום.

(ג) קיומו של הסעיף מאפשר מעשי פחיטה ללא-ספור. מי שנשחט ממנו כסף, באיום של גילוי „פשע“ זה, או מי שסוכל מהתקפה ר' גניבה על רקע זה — אינו פונה למשטרה. הוא מופקר. הוא עומד כאילו מחוץ לחוק, מחוץ לחברה.

(ד) קיומו של הסעיף מחזק את הדעה הקדומה החברתית, מגביר את הגידוי החברתי, מוסיף על האומללות של אלפי בני אדם חפים מפשע, שהם גורמליים מכל שאר הבחינות, אורחים נאמנים למדינה ומועילים לחברה.

קשה להיות מיעוט, קשה להיות שונים מן הכלל, קשה להיות קורבן לדעות קדומות.

„לתת למצפון

הכנסת לדבר!“

כבוד היושבראש,

הצעתי-חוק שלי היא פשוטה בתכלית: יימחק האיסור על יחסים הומוריסטוסאליים בין מבוגרים, בהסכמה ובציניעות-הפרט, על-ידי ביטול הסעיף 152(2), א' רג'.

אבקש את התעודה, אם החוק יעבור אליה לדיון טרומי, שלא לנוע בסעיף-מישנה ב', העוסק במישכב'בהמה, מפני שזה אינו חשוב, ואני מבין שהוא מפריע לכמה חברי-כנסת להצביע בעד ההצעה.

יוסף תמיר: רק מפני זה? אורי אכנרי: כן, כדי להקל על מי שמתנגד להצעתו רבגלל עניין זה.